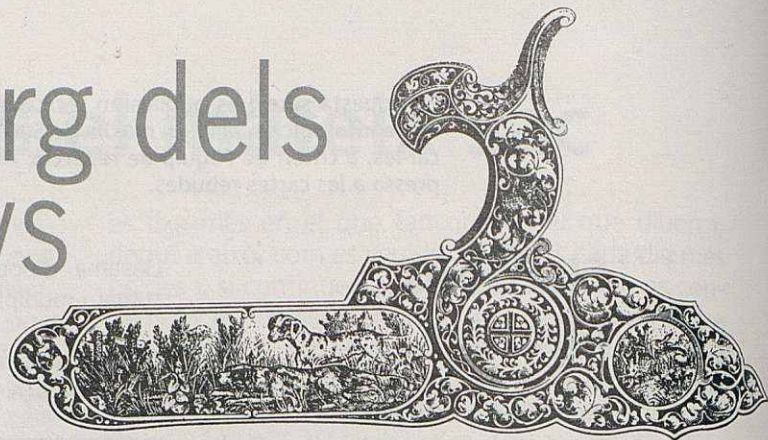

La caça al llarg dels últims 50 anys

Autor:

Miquel Serra Cornet

Fotografies:

Andreu Pujol Mir

Així com en el transcurs dels últims 50 anys han esdevingut molts canvis importants en la vida dels humans pels avenços tecnològics, la recerca i els nous descobriments han fet que l'existència de l'home sobre la terra, en molts llocs s'hagi pogut anomenar la societat del benestar. Aquests fets han influït en la caça de molt diverses maneres, tant negatives com positives, com ara veurem.

Terrenys de caça

A mitjans del segle passat, encara no existien els "cotos", el que vol dir que hom podia caçar per tot arreu, tant pel seu poble com per la seva província, com per tota Espanya. Sols li faltava estar en possessió dels corresponents permisos legals per practicar la caça.

Van començar a aparèixer les Reserves Nacionals i Parcs Nacionals, llocs on es va restringir la possibilitat de caçar-hi lliurement, doncs per als llocs que estava permès s'havia d'obtenir uns permisos especials, a vegades a cop de talonari. Fins i tot subhastaven els animals a abatre, o s'esperava que la sort et somrigués quan les peces se sortejaven.

Més tard, van començar a sortir els vedats i acotats o "cotos". Eren espais de diferent reglamentació, amb una exigència comuna: la impossibilitat de practicar el nostre esport, per part de cap persona que no fos sòcia. Per protegir-se de quedar sense terreny on poder anar a caçar, ja que aquests tipus de terrenys restringits eren regentats per gent adinerada, les diferents societats de caçadors locals van començar a acotar els termes municipals, d'acord amb els propietaris de les finques, constituint els anomenats "Cotos municipals". Encara, però, quedaven zones lliures en totes les províncies, on anar a fer alguna excursió cinegètica i poder assolir bons resultats.

Caçadors de Barcelona, als anys 50, preparant-se per caçar al terreny lliure de Santa Eulàlia de Ronçana.